

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Ευρωπαϊκός δικαστικός άτλας στον τομέα των αστικών υποθέσεων>Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού
Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού

Λουξεμβούργο

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης

1) Για αξιώσεις έως 15 000 EUR, αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο (juge de paix):

Ειρηνοδικείο Λουξεμβούργου (Justice de paix de Luxembourg)

Cité Judiciaire, Bâtiment JP, Plateau du Saint-Esprit,

L-2080 Luxembourg

Ειρηνοδικείο Esch-sur-Alzette (Justice de paix d'Esch-sur-Alzette)

Place Norbert Metz,

L-4006 Esch-sur-Alzette

Ειρηνοδικείο Diekirch (Justice de paix de Diekirch)

Bei der Aaler Kiirch,

L-9201 Diekirch

2) Για αξιώσεις άνω των 15 000 EUR, αρμόδιος είναι ο πρόεδρος του πρωτοδικείου (Président du tribunal d'arrondissement):

Πρωτοδικείο Λουξεμβούργου (Tribunal d'arrondissement de Luxembourg)

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT

Plateau du Saint-Esprit,

L-2080 Luxembourg

Πρωτοδικείο Diekirch (Tribunal d'arrondissement de Diekirch)

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Αρμόδια αρχή για τη λήψη πληροφοριών σχετικά με τους λογαριασμούς είναι η Επιτροπή Εποπτείας του Χρηματοπιστωτικού Τομέα (Commission de Surveillance du Secteur Financier).

Commission de Surveillance du Secteur Financier

283, route d'Arlon

L-1150 Luxembourg

Τηλ.: +352 26251-1

Φαξ: +352 26251-2601

Διεύθυνση ηλ. ταχυδρομείου: direction@cssf.lu

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Μέθοδοι για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Η μέθοδος λήψης στοιχείων λογαριασμού ορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 5 στοιχείο α), δηλαδή:

«υποχρέωση όλων των τραπεζών της επικρατείας του να γνωστοποιούν, κατόπιν αιτήματος της αρχής πληροφόρησης, αν ο οφειλέτης τηρεί λογαριασμό σε αυτές»

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ) – Δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης

— Ο πρόεδρος του πρωτοδικείου ή ο δικαστής που τον αντικαθιστά, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (siégeant comme en matière de référé), είναι αρμόδιος να εκδικάζει προσφυγές κατά αποφάσεων του ειρηνοδικείου:

Πρωτοδικείο Λουξεμβούργου (Tribunal d'arrondissement de Luxembourg)

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT

Plateau du Saint-Esprit,

L-2080 Luxembourg

Πρωτοδικείο Diekirch (Tribunal d'arrondissement de Diekirch)

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

— Το εφετείο (cour d'appel), δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, είναι αρμόδιο να εκδικάζει προσφυγές κατά των αποφάσεων του προέδρου του πρωτοδικείου:

Εφετείο (Cour d'appel)

Cité Judiciaire, Bâtiment CR,

Plateau du Saint-Esprit,

L-2080 Luxembourg

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ε) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων

Αρμόδια αρχή είναι οι δικαστικοί επιμελητές (huissiers de justice).

Μπορείτε να αναζητήσετε δικαστικό επιμελητή σε αυτόν τον ιστότοπο: [Chambre des huissiers de justice de Luxembourg](#) (Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Λουξεμβούργου)

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ) – Αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή

Αρμόδια αρχή είναι οι δικαστικοί επιμελητές.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) – Βαθμός στον οποίο επιτρέπεται η δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Ένας κοινός λογαριασμός (compte joint) μπορεί, κατ' αρχήν, να δεσμευτεί (saisie conservatoire) κατά το λουξεμβουργιανό δίκαιο.

Οι κοινοί λογαριασμοί λειτουργούν σύμφωνα με την αρχή που διέπει τις ενεργητικές εις ολόκληρον ενοχές (solidarité active).

Εφαρμόζονται το άρθρο 693 του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας (Nouveau Code de Procédure civile) και το άρθρο 1197 του αστικού κώδικα (Code Civil).

Οι διατάξεις του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας και του αστικού κώδικα είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο [LEGILUX](#).

Ο λογαριασμός αντιπροσώπου (compte de mandataire) δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να δεσμευτεί βάσει του λουξεμβουργιανού δικαίου. Δεν υπάρχουν ειδικοί κανόνες για το θέμα αυτό.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο η) – Εφαρμοστέοι κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση

Το άρθρο 717 του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας ορίζει ότι:

«Δεν μπορούν να κατασχεθούν:

1) αντικείμενα που ορίζονται ως ακατάσχετα βάσει νόμου·

2) πληρωμές διατροφής (provisions alimentaires) που επιδικάζονται από δικαστήριο·

3) διαθέσιμα ποσά και αντικείμενα που ορίστηκαν ως ακατάσχετα από διαθέτη (testateur) ή δωρητή (donateur)·

4) ποσά και παροχές διατροφής (sommes et pension pour aliments), ακόμη και αν δεν έχουν οριστεί ως ακατάσχετα βάσει διαθήκης (testament) ή πράξης δωρεάς (acte de donation).

Όσον αφορά τα «1) αντικείμενα που ορίζονται ως ακατάσχετα βάσει νόμου», εφαρμόζονται το άρθρο 33 του τροποποιημένου νόμου της 28ης Ιουλίου 2018 σχετικά με το εισόδημα κοινωνικής ένταξης (loi modifiée du 28 juillet 2018 relative au revenu d'inclusion sociale) και ο κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2016, για τον καθορισμό των συντελεστών εκχώρησης και κατάσχεσης μισθών, συντάξεων και προσόδων (règlement grand-ducal du 27 septembre 2016 fixant les taux de cessibilité et de saisissabilité des rémunérations de travail, pensions et rentes).

Τα ποσά αυτά εξαιρούνται χωρίς να ζητηθεί από τον οφειλέτη.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ) – Τέλη, αν χρεώνονται από τις τράπεζες, για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού και πληροφοριών ως προς το ποιο μέρος υποχρεούται να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη

Κατ' αρχήν, η τράπεζα μπορεί να αφαιρέσει από το δεσμευθέν ποσό τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε προκειμένου να εκπληρώσει τις νομικές υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη δέσμευση.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ι) – Την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

Οι αμοιβές των δικαστικών επιμελητών καθορίζονται στον τροποποιημένο νόμο της 4ης Δεκεμβρίου 1990 για την οργάνωση του επαγγέλματος των δικαστικών επιμελητών (loi modifiée du 4 décembre 1990 portant organisation du service des huissiers de justice) και στον τροποποιημένο κανονισμό του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991, για τον καθορισμό των αμοιβών των δικαστικών επιμελητών (règlement grand-ducal modifié du 24 janvier 1991 portant fixation du tarif des huissiers de justice).

Οι σχετικές διατάξεις είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο [LEGILUX](#):

— Τροποποιημένος νόμος, της 4ης Δεκεμβρίου 1990, σχετικά με την οργάνωση του επαγγέλματος των δικαστικών επιμελητών:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>

— Κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991, για τον καθορισμό των αμοιβών των δικαστικών επιμελητών — [Legilux \(public.lu\)](#)

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

Η ενοποιημένη έκδοση επικαιροποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2021. Το άρθρο 16 του τροποποιημένου κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991, τροποποιήθηκε με τον κανονισμό του Μεγάλου Δουκάτου της 21ης Ιουνίου 2023. <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>. Επιβάλλεται ενιαίο πάγιο τέλος ύψους 165 EUR για την επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Τέλη και αμοιβές:

Εφαρμόζονται οι διατάξεις του τροποποιημένου κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 21ης Μαρτίου 1974, σχετικά με τις αμοιβές των δικαστικών πληρεξουσίων και των δικηγόρων (règlement grand-ducal modifié du 21 mars 1974 les droits et émoluments alloués aux avoués et aux avocats).

Οι σχετικές διατάξεις είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο [LEGILUX](#):

[Κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 21ης Μαρτίου 1974, σχετικά με τις αμοιβές των δικαστικών πληρεξουσίων και των δικηγόρων — Legilux \(public.lu\)](#)

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ια) – Κατάταξη, ενδεχομένως, ισοδύναμων εθνικών διαταγών

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) – Δικαστήρια ή αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής

— Άρθρο 33 (προσφυγή κατά της ίδιας της διαταγής):

Αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο για την εκδίκαση της προσφυγής είναι:

— είτε ο ειρηνοδίκης, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων

— είτε ο πρόεδρος του πρωτοδικείου ή ο δικαστής που τον αντικαθιστά, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων [βλ. άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α)]

— Άρθρο 34 (ανακοπή κατά της εκτέλεσης της διαταγής)

— είτε ο ειρηνοδίκης, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων

— είτε ο πρόεδρος του πρωτοδικείου ή ο δικαστής που τον αντικαθιστά, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων

Εφαρμόζονται οι κανόνες για την καθ' ύλην αρμοδιότητα που περιέχονται στον νέο κώδικα πολιτικής δικονομίας. Αντιστοιχούν στους κανόνες για την καθ' ύλην αρμοδιότητα που περιλαμβάνονται στο άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) ανωτέρω.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) – Δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο και τυχόν προθεσμία άσκησης του

— Ο πρόεδρος του πρωτοδικείου ή ο δικαστής που τον αντικαθιστά, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, είναι αρμόδιος να εκδικάζει προσφυγές κατά αποφάσεων του ειρηνοδικείου.

— Το εφετείο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, είναι αρμόδιο να εκδικάζει προσφυγές κατά των αποφάσεων του προέδρου του πρωτοδικείου:

— Προθεσμία: 15 ημέρες.

— Έναρξη της προθεσμίας: ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιείται η επίδοση ή κοινοποίηση.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) – Δικαστικά έξοδα

Στο Λουξεμβούργο, τα δικαστικά τέλη ονομάζονται «έξοδα και δαπάνες» (frais et dépens):

Σύμφωνα με τη νομολογία, οι «δαπάνες» που αναφέρονται στο άρθρο 238 του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας καλύπτουν κατ' αρχήν τα έξοδα των δικηγόρων, τις αμοιβές των δικαστικών επιμελητών, τις αμοιβές των πραγματογνωμόνων, τις τυχόν αποζημιώσεις που καταβάλλονται στους μάρτυρες, τα έξοδα μετάφρασης κ.λπ., αλλά όχι τις αμοιβές των δικηγόρων. Ο νέος κώδικας πολιτικής δικονομίας είναι διαθέσιμος στον ιστότοπο LEGILUX.

http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/code/procedure_civile

Αμοιβές δικαστικών επιμελητών:

Οι αμοιβές των δικαστικών επιμελητών καθορίζονται στον τροποποιημένο νόμο της 4ης Δεκεμβρίου 1990 για την οργάνωση του επαγγέλματος των δικαστικών επιμελητών και στον τροποποιημένο κανονισμό της 24ης Ιανουαρίου 1991 για τον καθορισμό των αμοιβών των δικαστικών επιμελητών.

Οι σχετικές διατάξεις είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο LEGILUX:

— Τροποποιημένος νόμος της 4ης Δεκεμβρίου 1990 σχετικά με την οργάνωση του επαγγέλματος των δικαστικών επιμελητών:

<http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>

— Τροποποιημένος κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991, για τον καθορισμό των αμοιβών των δικαστικών επιμελητών — Legilux (public.lu):

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

Η ενοποιημένη έκδοση επικαιροποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2021. Το άρθρο 16 του τροποποιημένου κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991, τροποποιήθηκε με τον κανονισμό του Μεγάλου Δουκάτου της 21ης Ιουνίου 2023: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>. Το άρθρο 16 του τροποποιημένου νόμου της 4ης Δεκεμβρίου 1990 σχετικά με την οργάνωση του επαγγέλματος των δικαστικών επιμελητών ορίζει τη μέθοδο υπολογισμού των αμοιβών και ορίζει ότι οι σχετικές λεπτομέρειες καθορίζονται με κανονισμό του Μεγάλου Δουκάτου:

«Οι υπηρεσίες των δικαστικών επιμελητών αμείβονται είτε με πάγια είτε με ωριαία αμοιβή.

Το ύψος των αμοιβών για τις υπηρεσίες, καθώς και η διάρκεια και η καταβλητέα ωριαία αμοιβή καθορίζονται με κανονισμό του Μεγάλου Δουκάτου.

Το πολιτικό τμήμα του ειρηνοδικείου αποφασίζει για τη φορολόγηση των αμοιβών και των εξόδων σε περίπτωση αμφισβήτησης.»

Ο κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991, για τον καθορισμό των αμοιβών των δικαστικών επιμελητών έχει τροποποιηθεί αρκετές φορές.

Η ενοποιημένη έκδοση του κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου διατίθεται στον δικτυακό τόπο LEGILUX:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

Η ενοποιημένη έκδοση επικαιροποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2021. Το άρθρο 16 του τροποποιημένου κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991, τροποποιήθηκε με τον κανονισμό του Μεγάλου Δουκάτου της 21ης Ιουνίου 2023. <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>

Η ενοποιημένη έκδοση επικαιροποιήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2021.

Ο προαναφερθείς κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου καθορίζει τις αμοιβές που χρεώνουν οι δικαστικοί επιμελητές. Σε αυτά περιλαμβάνονται η βασική χρέωση (άρθρα 2-5), τα έξοδα ταξιδιού (άρθρα 6 και 7), άλλα τέλη, όπως το τέλος είσπραξης ή η προκαταβολή (άρθρα 8 έως 11), τα πραγματικά έξοδα (άρθρα 12 και 13) και οι αυξήσεις των πάγιων και ωριαίων αμοιβών (άρθρο 15).

Το μέσο κόστος επίδοσης ή κοινοποίησης μιας πράξης είναι 120-180 EUR ανά παραλήπτη, συμπεριλαμβανομένων όλων των φόρων, εκτός εάν η επίδοση ή κοινοποίηση ενέχει σοβαρές δυσκολίες ή τα έγγραφα είναι πολύ ογκώδη.

Επιβάλλεται ενιαίο πάγιο τέλος ύψους 165 EUR για την επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»)(αναδιτύπωση) (άρθρο 16 του κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 24ης Ιανουαρίου 1991).

Έξοδα δικηγόρων:

Εφαρμόζονται οι διατάξεις του τροποποιημένου κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 21ης Μαρτίου 1974, σχετικά με τις αμοιβές των δικαστικών πληρεξουσίων και των δικηγόρων.

Οι σχετικές διατάξεις είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο LEGILUX:

Κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 21ης Μαρτίου 1974, σχετικά με τις αμοιβές των δικαστικών πληρεξουσίων και των δικηγόρων — Legilux (public.lu)

Όσον αφορά τις αποζημιώσεις που καταβάλλονται στους πραγματογνώμονες, τους μάρτυρες, τους διερμηνείς και τους τεχνικούς:

Εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 28ης Νοεμβρίου 2009, για τα δικαστικά έξοδα (règlement grand-ducal du 28 novembre 2009 portant fixation des indemnités et tarifs en cas de réquisition de justice), οι οποίες είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο LEGILUX:

— **Κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 28ης Νοεμβρίου 2009, για τα δικαστικά έξοδα — Legilux (public.lu)**

Ο κανονισμός αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό του Μεγάλου Δουκάτου της 30ής Δεκεμβρίου 2011:

— **Κανονισμός του Μεγάλου Δουκάτου, της 30ής Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση:**

1) του κανονισμού του Μεγάλου Δουκάτου, της 28ης Νοεμβρίου 2009 για τα δικαστικά έξοδα,

και 2) του τροποποιημένου κανονισμού, της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, περί νομικής συνδρομής (Règlement grand-ducal du 30 décembre 2011 modifiant: 1) Le règlement grand-ducal du 28 novembre 2009 portant fixation des indemnités et tarifs en cas de réquisition de justice· 2) Le règlement grand-ducal modifié du 18 septembre 1995 concern l'assistance judiciaire) — **Legilux (public.lu)**

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των εγγράφων

Οι γλώσσες που γίνονται δεκτές είναι η γαλλική και η γερμανική.

Τελευταία επικαιροποίηση: 13/10/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.